

Sygn. akt XXIII Gz 1258/16

POSTANOWIENIE

Dnia 22 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Gałas (spr.)

Sędziowie: SO Monika Skalska

SO Tomasz Szczurowski

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2017 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku: Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w G.

o ustanowienie kuratora dla (...) sp. z o.o. w W.

w przedmiocie wynagrodzenia kuratora

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 15 września 2016 r. sygn. akt Wa XIII Ns-Rej.KRS (...)

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Monika Skalska SSO Anna Gałas SSO Tomasz Szczurowski

Sygn. akt: XXIII Gz 1258/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie postanowieniem z dnia 15 września 2016 r. z wniosku Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w G. (dalej: wnioskodawca) o ustanowienie kuratora dla (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. (dalej: spółka) przyznał B. L. (dalej: kurator) wynagrodzenie w kwocie 2.545 zł brutto, w tym podatek VAT oraz zwrot wydatków w wysokości 62 zł poniesionych w związku z pełnieniem funkcji kuratora i kwoty te zasądził na rzecz kuratora od wnioskodawcy.

Sąd Rejonowy ustalił, że kurator spełnił obowiązki nałożone na niego postanowieniem o ustanowieniu kuratora. Wobec faktu, że podmiot dla którego kurator był ustanowiony nie posiada majątku ani dochodów pozwalających na poniesienie kosztów wynagrodzenia kuratora, Sąd Rejonowy na podstawie art. 179 § 1 k.r.i.o. kosztami wynagrodzenia kuratora oraz obowiązkiem zwrotu poniesionych przez kuratora wydatków obciążył wnioskodawcę.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł wnioskodawca. Zaskarżone postanowienie zostało zakwestionowane, co do wysokości przyznanego wynagrodzenia. Skarżący podniósł, że wniosek o ustanowienie kuratora zawierał propozycję kuratora w osobie r. pr. P. F. oraz wskazano wynagrodzenie ryczałtowe w kwocie 500 zł. Wnioskodawca

dokonał zabezpieczenia takiej kwoty w ramach wydatków jednostki sektora finansów publicznych. Podniesiono też, że kwestia ustalenia wysokości wynagrodzenia kuratora zależy od uznania sądu, który zobligowany jest jedynie do uwzględnienia charakteru i stopnia skomplikowania sprawy. Według skarżącego nie ma żadnej regulacji, która odnosiłaby wysokość wynagrodzenia kuratora do wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w IV kwartale 2014 r., jak wskazał kurator w swojej skardze na orzeczenie referendarza sądowego.

W związku z powyższym skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez określenie wynagrodzenia kuratora na kwotę nie wyższą niż 615 zł brutto.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu, jako niezasadne.

Skarżący skupił się na kwestionowaniu wysokości wynagrodzenia, które w jego ocenie winno wynosić 615 zł brutto, ponieważ taką kwotę wskazał we wniosku i zabezpieczył w zakresie własnych wydatków, jako instytucja sektora finansów publicznych.

Zarzuty skarżącego nie mogą prowadzić do zmiany zaskarżonego postanowienia. Prawidłowo Sąd Rejonowy zastosował przepisy prawa. Wbrew twierdzeniom zażalenia Sąd Rejonowy nie miał obowiązku ograniczać przyznanego kuratorowi wynagrodzenia do wysokości zabezpieczonej przez wnioskodawcę określonej samodzielnie przez niego kwoty przeznaczonej na wynagrodzenie kuratora. Stanowisko to stoi w sprzeczności z obowiązującymi przepisami prawa, które zarówno sąd orzekający, jak i strony, w tym wnioskodawca obowiązani są respektować.

Treść § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 grudnia 2000 r. w sprawie określenia dolnej i górnej granicy wynagrodzeń za działalność kuratorów, określa stawki minimalne i maksymalne wynagrodzeń za czynności kuratorów określone w ustawie o KRS, zaś zgodnie z § 2 stawki wynagrodzeń kuratorów nie mogą być niższe niż 150 zł i nie mogą przekraczać 4.000 zł, zaś w świetle § 3 w szczególnie uzasadnionych przypadkach można przyznać wynagrodzenie w wysokości do 6.000 zł, jeżeli uzasadnia to rodzaj i stopień zawilości sprawy.

Zgodnie z art. 179 §1 k.r.i.o. organ państwowy, który ustanowił kuratora przyzna mu na jego żądanie stosowne wynagrodzenie za sprawowanie kurateli. Wynagrodzenie pokrywa się z dochodów lub majątku osoby, dla której kurator jest ustanowiony, a jeżeli osoba ta nie ma odpowiednich dochodów lub majątku, wynagrodzenie pokrywa ten, kto zażądał ustanowienia kuratora. W sprawie sądem, który jest wyłącznie właściwy jest sąd rejestrowy.

Sąd zatem w ramach swoich obowiązków przy ocenie zasadności wynagrodzenia dla kuratora musi ustalić czy kurator prawidłowo wykonywał swoje obowiązki, ocenić ich rodzaj, zakres i związane z tym trudności, w szczególności w kontekście działań podejmowanych w celu ustalenia kręgu wspólników i doprowadzenia do zwołania zgromadzenia wspólników, a gdyby to nie spowodowało rezultatu w postaci wyboru zarządu, to czynności zmierzające do likwidacji spółki. W ocenie Sądu Okręgowego, w sprawie, jak wynika z akt rejestrowych spółki, kurator przez 8 miesięcy podejmował różne czynności, jakie były konieczne, w celu realizacji nałożonych obowiązków, w tym ustalił, że w siedzibie spółki nie prowadzi się żadnej działalności, prowadził szerokie ustalenia odnośnie wspólników spółki (dwóch spółek z o.o.), co do osób reprezentujących te spółki, z którymi trudno było nawiązać kontakt. Kierował liczną korespondencją, występował drogą urzędową o adresy osób uprawnionych do reprezentacji, przy czym nie było żadnych reakcji na wezwania. List skierował nawet do członka zarządu fundacji, która nie jest wspólnikiem spółki ale jest tą samą osobą, która reprezentuje jednego ze wspólników. Nadto kurator zwołał zgromadzenie wspólników, na które nikt się nie stawił w imieniu wspólników. Kurator złożył też wniosek wraz z uzasadnieniem o rozwiązanie spółki. Skarżący nie kwestionuje żadnych czynności ani nawet się do nich nie odnosi, co uzasadnia przekonanie, że bezpodstawnie tj. bez faktycznego odniesienia się do realiów sprawy uważa, że kurator może otrzymać jedynie wynagrodzenie 615 zł brutto niezależnie od podejmowanych działań, zakresu obowiązków i wreszcie obowiązujących przepisów prawa.

Sąd Rejonowy, uwzględnił charakter i czasochłonność czynności oraz cel ustanowienia kuratora w postaci efektów podjętych czynności, czemu dał wyraz wprost w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. Również w ocenie Sądu Okręgowego wysokość przyznanego przez sąd pierwszej instancji wynagrodzenia spełniało kryterium „stosowności”, o którym to stanowi art. 162 § 1 k.r.io. w zw. z art. art. 179 § 1 k.r.io. Prawidłowo Sąd Rejonowy zastosował na gruncie niniejszej sprawy przepisy rozporządzenia, przyznając stosowne wynagrodzenie dla kuratora, które to wyznacza widełki, w granicach których sąd może poruszać się przyznając wynagrodzenie dla kuratora.

Trzeba dodać, że do kuratora ustanowionego na podstawie art. 42 k.c. należy stosować odpowiednio przepisy art. 32 ust. 1 i 2 ustawy o KRS i rozporządzenia bowiem podobny jest zakres czynności dokonywanych przez kuratora rejestrowego oraz ustanowionego na podstawie art. 42 k.c. Podkreślić należy, że kurator prawidłowo wypełnił nałożone obowiązki, z pewnością zatem należało przyznać mu wynagrodzenie we wskazanej wysokości. Sąd Rejonowy z pewnością zasądził wynagrodzenie w kwocie mieszczącej się w widełkach zakreślonych rozporządzeniem. Znamienne okazało się również, że skarżący nie uzasadnił z jakich powodów wysokość wynagrodzenia przyznana przez sąd była zawyżona czy też aby właśnie wnioskowana kwota nie wyższa niż 500 zł netto była stosowna na gruncie niniejszej sprawy. Nadto zażalenie nie zawiera żadnych zarzutów odnośnie merytorycznej oceny zasadności wniosku kuratora, co uniemożliwia w tym zakresie kontrolę instancyjną.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd Okręgowy oddalił zażalenie jako bezzasadne na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

SSO Monika Skalska SSO Anna Gałas SSO Tomasz Szczurowski